

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและ
การจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

**Factors Affecting Students' Attendance and Non-attendance at
Lectures of Organization and Management Course, First Semester,
Academic Year 2015.**

นางพรวดี เพ็งสุวรรณ (Mrs. Pornwadee Pongsuwan)

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

งบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2559

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาของคํการและการจัดการ
ของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

นางพรวิดี เฟิงสุวรรณ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาของคํการและการจัดการ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 การวิจัยใช้วิธีแจกแบบสอบถามจำนวน 172 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิเคราะห์สถิติที่ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาของคํการและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 พบว่าเพศหญิง มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 เพศชาย มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 จำนวนครั้งที่ขาดเรียน จำนวน 1-2 ครั้ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 ไม่เคยขาดเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และขาดเรียน 3-4 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 และจำนวนครั้งที่มาสาย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมาเรียนสาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 มาสาย 1-2 ครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 มาสาย 3-4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 และมาสายมากกว่า 4 ครั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาของคํการและการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมด้านเนื้อหา $\bar{x} = 3.03$ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านสิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 4.10$ ด้านการประเมินผล $\bar{x} = 4.07$ ด้านกิจกรรม $\bar{x} = 3.87$ ด้านการเรียนการสอน $\bar{x} = 4.18$ ด้านอาจารย์ผู้สอน $\bar{x} = 4.25$ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การเข้าเรียนและไม่เข้าเรียน

**Factors Affecting Students' Attendance and Non-attendance at Lectures
of Organization and Management Course, First Semester, Academic Year 2015.**

Pornwadee Pongsuwan

ABSTRACT

The objective of this study was to study the factors affecting Organization and Management class attendances and absences. The samples were selected from regular students of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, who enrolled in groups 4, 6, 7 and 8 in First Semester, Academic Year 2015. The instrument used in this study included 172 questionnaires. Percentage, arithmetic mean and standard deviation were used to analyze the data.

The findings were as follows :

1. The factors affecting class attendances and absences regular students who enrolled Organization and Management groups 4, 6, 7 and 8 in First Semester, Academic Year 2015 were as followed. There were 106 females (61.60%) and 66 males (38.40%). There were 95 students who were absent 1-2 times (55.20%), 67 students who were never absent (39.00%) and 10 students who were absent 3-4 times (5.80%). The number of times of being late was found that most of the students who never came to class late were 89 (51.70%), came to class late 1-2 times were 74 (43.00%), came to class late 3-4 times were 7 (4.10%) and came to class late more than 4 times were 2 (1.20%)

2. The factors affecting Organization and Management class attendances and absences were that the overall opinion in part of content of the subject was at medium level ($\bar{x} = 3.03$) and the overall opinion in part of environment ($\bar{x} = 4.10$), evaluation ($\bar{x} = 4.07$), activity ($\bar{x} = 3.87$), teaching ($\bar{x} = 4.18$), lecturer ($\bar{x} = 4.25$) were at high level.

Keywords : Attendance and Non-attendance

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา งานวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนอย่างดียิ่งจากคณาจารย์ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ทั้งด้านเนื้อหา และกระบวนการวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล และรวมทั้งนักศึกษาที่ให้ข้อมูลที่สำคัญในการประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะบริหารธุรกิจ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณรายได้ ปีงบประมาณ 2559 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำวิจัยจนสำเร็จไปได้ด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางพรวดี เพ็งสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์	2
กรอบแนวความคิดของการวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
องค์ประกอบของการเรียนการสอน	4
การจูงใจ	7
ทฤษฎีการจูงใจ	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
เครื่องมือในการวิจัย	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย	17
ส่วนที่ 1 คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	17
ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและ ไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการขาดเรียนหรือมาเรียนสาย ในรายวิชาของคํการและการจัดการ	20
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	22
สรุปผลการวิจัย	22
อภิปรายผลการวิจัย	25
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	27
บรรณานุกรม	28
ภาคผนวก	29
แบบสอบถาม	30
ประวัติผู้วิจัย	32

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	17
ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียน และไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ	18
ตารางที่ 3 แสดงสรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ	20

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	3
ภาพที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของการเรียนการสอน	4
ภาพที่ 2.2 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้มุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งพุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดไว้ในมาตรา 24(5) ให้ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียน จัดสถานที่ บรรยากาศ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ให้กับผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ เพิ่มทักษะ และรูปแบบในการเรียนรู้ใหม่ ๆ ตามศักยภาพและความเหมาะสมของแต่ละรายบุคคล รวมทั้งผู้สอนและผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนของรายวิชาองค์การและการจัดการ จัดอยู่ในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชา ชีพ รหัส 05311108 ของคณะบริหารธุรกิจ ที่นักศึกษาจะต้องศึกษาเกี่ยวกับความหมายขององค์การ และการจัดการ แนวความคิดและวิวัฒนาการทางการจัดการ กระบวนการจัดการการวางแผนการ จัดองค์การ การนำและการควบคุม การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการติดต่อสื่อสารและ เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร การจัดการความเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมจัดการในยุคโลกาภิวัตน์ จริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งรูปแบบของการเรียนการสอนเน้นวิธีการ บรรยายเนื้อหา รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม และจัดกิจกรรมระหว่างเรียนโดยนำ กรณีศึกษาขององค์การทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับรายวิชามาร่วมกันวิเคราะห์ถึง กระบวนการทำงาน อุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นกับองค์การ รวมทั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น มีการแบ่งกลุ่มทำการวิเคราะห์ร่วมกันและนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยอาจารย์ ผู้สอนคอยให้คำแนะนำและสอดแทรกวิธีการแก้ไข ปรับปรุง และให้แนวความคิดแก่ผู้เรียน เพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้น ในฐานะผู้รับผิดชอบในการสอนรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาค ปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 จึงมีความสนใจในการทำวิจัยในชั้น เรียนในห้องที่ตนเองได้รับผิดชอบในการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนทั้งของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรวมทั้งได้ ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของ

นักศึกษา เพื่อนำปัญหาและข้อมูลที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขในกระบวนการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนกับอาจารย์ผู้ทำวิจัยในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 จำนวน 172 คน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้สอนได้พัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาองค์การและการจัดการและวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.4.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ให้ดียิ่งขึ้น

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 การเข้าเรียนและไม่เข้าเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละคาบเรียนในชั้นเรียน

1.5.2 วิชาองค์การและการจัดการ หมายถึง กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ รหัส 05311108 ที่เปิดสอนให้แก่นักศึกษาทุกคนของสาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจต้องเรียน

1.5.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

1.5.4 เพศ หมายถึง นักศึกษาที่เป็นเพศชาย หรือนักศึกษาที่เป็นเพศหญิงที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

1.6 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

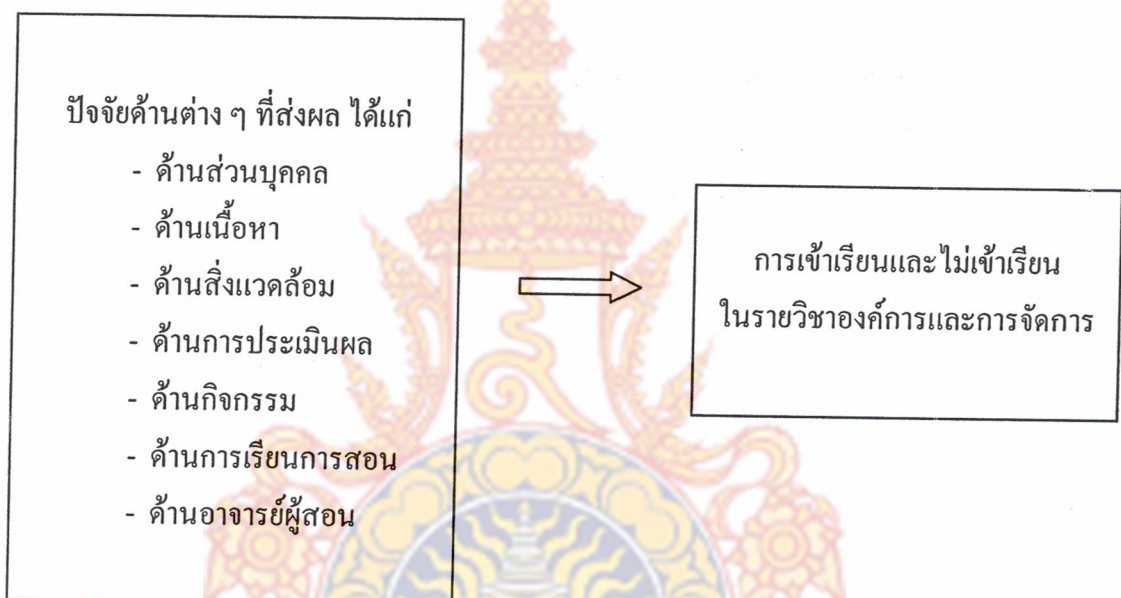
ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

- ตัวแปรตาม ได้แก่ การเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์ในส่วนของแนวคิดทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

2.2 การจูงใจ

2.3 ทฤษฎีการจูงใจ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

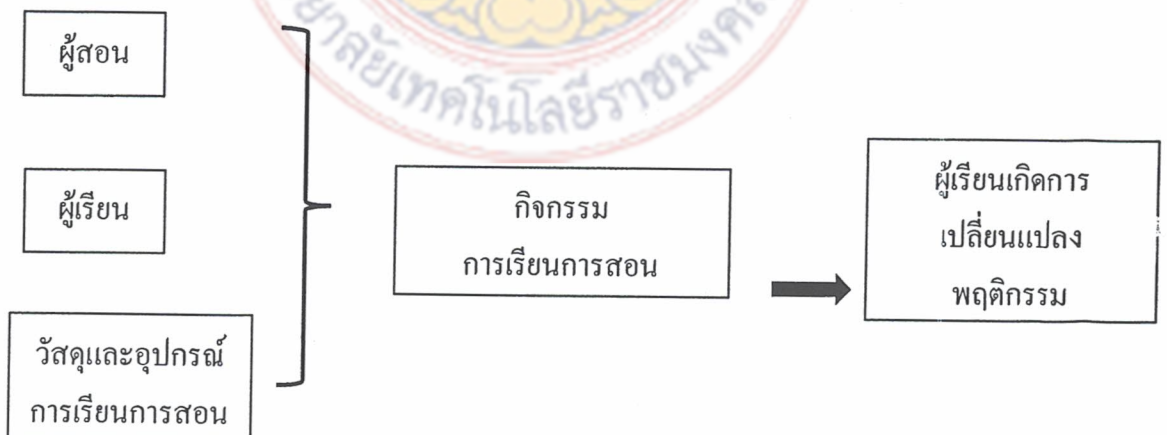
2.1 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

2.1.1 ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไปมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 อย่าง (สุราษฎร์พรจันทร์ 2545 : 1)

1. ผู้สอนทำหน้าที่วางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ตัวผู้เรียนซึ่งต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม

3. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ถึงแม้การจัดการเรียนการสอนในยุคใหม่ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากสื่อหรือวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ได้แต่ครูผู้สอนก็ยังมี ความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนา สื่อหรือวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนเหล่านั้น

ภาพที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของการเรียนการสอน

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความต้องการสำหรับการเรียนการสอนคือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตามวัตถุประสงค์ของการสอน พฤติกรรมหมายถึง การกระทำ การแสดงออก อากัปกริยา รวมถึงลักษณะสีหน้าท่าทางซึ่งบ่งบอกถึงความรู้สึภายใน ความชอบหรือไม่ชอบของบุคคล เช่นตัวอย่างพฤติกรรม การพูด อธิบาย การเลื้อย การยืน การนั่ง การเดิน การแสดงออกทางสีหน้า จังหวะการพูด ความดังของเสียง เป็นต้น

2.1.3 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการจากผู้เรียน อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ (สุราษฎร์ พรหมจันทร์ 2545 : 3)

1. ต้องการให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้มีความเฉลียวฉลาดเพิ่มขึ้น
2. ต้องการให้ผู้เรียนทำงานได้โดยใช้กล้ามเนื้อหรือประสาทสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นการมอง การชิม การดม การฟัง หรือสัมผัส ร่วมด้วย
3. ต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้มีทัศนคติดีในการทำงาน มีความตระหนักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริตเป็นพลเมืองดีในสังคม

2.1.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน (สุราษฎร์ พรหมจันทร์ 2545 : 68-71) พิจารณาได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์กับการเรียนการสอน วัตถุประสงค์การสอนที่ชัดเจนเป็นตัวแนะนำให้ผู้สอนได้ทราบขอบเขตของเนื้อหาที่จะสอนแล้วไหนเกณฑ์ในการวัดผล การจัดการกิจกรรมการเรียน การสามารถพิจารณาจากวัตถุประสงค์การสอน การเรียนการสอนจะใช้การบรรยายให้ผู้เรียนฟังเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีการลงมือกระทำก่อน แล้วจึงตรวจสอบการเรียนรู้ภายหลัง มิใช่แค่เพียงการบรรยายเท่านั้น

2. เนื้อหาวิชากับการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน มีความจำเป็นและสำคัญในการเรียนการสอน เนื่องจากเวลาที่จำกัดในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ละครั้ง เนื้อหาที่จำเป็นและสำคัญ ๆ จะต้องนำมาพิจารณาหรือวิเคราะห์ได้จาก

- (1) ความจำเป็นในการใช้งาน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้งานได้หรือไม่
- (2) ความยากของเนื้อหา เนื้อหาที่ยากย่อมต้องแยกหัวข้อย่อย การจัดลำดับที่เหมาะสม รวมทั้งเทคนิควิธีสอนที่ต้องการมีการปรับอยู่ตลอดเวลา การจัดการเรียนการสอนจึงต้องใช้เวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาให้มากขึ้น

3. พื้นฐานผู้เรียนกับการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้จะเกิดแก่ผู้เรียนได้ง่ายรวดเร็วได้จะต้องสอดคล้องหรือต่อเนื่องจากประสบการณ์เดิม พื้นฐานผู้เรียนจึงมีความสำคัญยิ่งที่ผู้สอนจะต้องพิจารณาเพื่อจัดเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องต่อกัน ดังนั้น ก่อนที่จะจัดการเรียนการสอน ต้องมีการจัดและประเมินสมรรถภาพพื้นฐานผู้เรียนก่อนทั้งนี้ บทแรก ๆ ของการจัดการเรียนการสอนควรที่จะเพื่อพิจารณาพื้นฐานของผู้เรียนด้วยเช่น อาจมีการสอบย่อย หรือการใช้คำถามวัดต้นชั่วโมง เป็นต้น

4. จำนวนผู้เรียนในการเรียนการสอน จำนวนผู้เรียนจะส่งผลต่อการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ จำนวนผู้เรียนที่มากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอาจทำได้ไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ จำนวนผู้เรียนยังเป็นตัวกำหนดวิธีการสอนคือ ถ้าในชั้นเรียนมีนักศึกษาจำนวนมาก วิธีการสอนแบบถามตอบก็ไม่สามารถทำได้เพราะต้องใช้เวลาในการถามตอบ และต้องมีการปรับกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา วิธีการที่เป็นไปได้ก็อาจต้องมีการบรรยายแทน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องทราบก่อนล่วงหน้าว่ามีผู้เรียนในชั้นเรียนนั้น ๆ เป็นจำนวนเท่าไร

5. เวลาที่มีในการเรียนการสอน ปกติเวลาในการจัดการเรียนการสอนจะถูกคำนวณและกำหนดเอาไว้แล้วโดยหลักสูตรว่ารายวิชานั้น ๆ จะต้องสอนกี่คาบต่อสัปดาห์ ครูผู้สอนอาจต้องนำมาพิจารณาหาช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมและจะใช้เวลาเท่าไรจึงจะเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งจัดเตรียมแผนการสอนเอาไว้ล่วงหน้า แต่ในการปฏิบัติการสอนจริง ๆ ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงเวลาที่กำหนดไว้ได้ ประสบการณ์ในการสอนแต่ละปี แต่ละรุ่นจะช่วยให้ครูพิจารณาเวลาสอนที่เหมาะสมมากขึ้น การปรับปรุงหลักสูตรก็ต้องการข้อมูลเหล่านี้เช่นกัน

6. สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ในการเตรียมบทเรียน เครื่องมือที่ใช้ในระหว่างการเรียนการสอนของผู้เรียน ฯลฯ ปัจจุบันส่งผลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนของครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนื้อหาที่ยากสลับซับซ้อน การมีสื่อ มีอุปกรณ์ที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนมิได้หมายเฉพาะสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ดีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสภาพโดยรวมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องเรียน ปริมาณแสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ ความสะอาด เป็นต้น

7. จิตความสามารถของครูผู้สอน ความสามารถหรือสมรรถภาพของครูผู้สอนครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจ สร้างประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.2 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

2.2 การจูงใจ

สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2553 : 146) การจูงใจ คือ การจูงใจเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของนักบริหาร เพื่อผลักดัน กระตุ้น ทำให้ตื่นตัว และจูงใจให้บุคลากรในองค์กรแสดงพฤติกรรมในเชิงบวก พร้อมทั้งจะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จสัมฤทธิ์ผลตามต้องการ

สาคร สุขศรีวงศ์ (2550 : 156) การจูงใจ หมายถึง การชักจูงให้บุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

อนิวัช แก้วจางง (2552 : 221) การจูงใจ หมายถึง การสร้างแรงจذبหรือแรงผลักดันเพื่อกระตุ้นหรือชักจูงให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเกิดความมุ่งมั่นในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ

วิเชียร วิทยาอุดม (2554 : 13-1) ได้ให้ความเห็นว่า การจูงใจเป็นสภาวะภายในซึ่งเป็นเหตุให้แต่ละคนแสดงพฤติกรรมออกไปในทางที่แน่ใจว่าจะทำให้เป้าหมายสำเร็จลงได้

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 144) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัย ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการที่จะหาความสุขให้กับตนเอง หลีกหนีความไม่พึงพอใจ แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสุขโดยไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวดมักขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของตนเอง
2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยมีต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และตอบสนองต่อความเจ็บปวดต่าง ๆ
3. แรงจูงใจเกิดจากเหตุและผล บุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุมีผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร เพื่อให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล
4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำ ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ
5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ในบางครั้ง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาตามพลังของอารมณ์

การสร้างแรงจูงใจในการเรียน

การสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Motivation in Learning) ในการเรียนการสอนผู้เรียนจะต้องชี้ให้เห็นผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของหัวข้อหรือเนื้อหาวิชา ในและหัวข้อจึงจะทำให้ผู้เรียนเล็งเหตุถึงประโยชน์ในจะได้รับทางด้านความรู้ ความเข้าใจ เพื่อก่อให้เกิดประสบการณ์เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียน จึงพอสรุปได้ว่า (สันติ บุญภิรมย์, 2556 : 139-141)

1. การสร้างเป้าหมายหลักในชั้นเรียน สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การทำงานเป็นหลัก คือ ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ผู้เรียนได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งผู้สอนสามารถนำผลงานที่มอบหมาย มาทำการเปรียบเทียบกันผลงานของผู้เรียนคนอื่น ๆ

1.2 การเรียนรู้เป็นหลัก คือ ผู้สอนจะต้องมีความสามารถที่จะจัดสภาวะแวดล้อมภายในห้องเรียน เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมมือในกิจกรรมที่กำหนด โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ ความเข้าใจ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ใหม่ ๆ นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน

2. การส่งเสริมการเรียนของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านทักษะ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 4 ประการ คือ

2.1 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คือ ผู้สอนมีบทบาทในกระบวนการเรียนการสอน โดยเชื่อมโยงเนื้อหาในรายวิชาของแต่ละหัวข้อจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้ของผู้เรียนซึ่งแตกต่างกันขึ้นจากความรู้เดิม ผู้เรียนจะได้นำความรู้ใหม่ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด คือ ผู้สอนควรส่งเสริมการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอธิบายเนื้อหาจากการเรียนในหัวข้อของการเรียนในแต่ละบทเรียน

2.3 การสนับสนุนความพยายามในการทำความเข้าใจ คือ การทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาสาระในบทเรียนนั้น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้และเพิ่มระดับความรู้ให้สูงขึ้นจากความรู้เดิม ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมในการเรียนรู้

2.4 การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ โดยผู้สอนจะต้องทำการทดสอบความรู้ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามเนื้อหาสาระของบทเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด แล้วจึงนำข้อมูลมาทำการประมวลผลก่อนที่จะทำการประเมินผลต่อไป

3. การเผชิญหน้ากันระหว่างบทเรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับบทเรียน

การเผชิญหน้ากันระหว่างบทเรียนกับผู้เรียน ผู้สอนควรชี้แนะให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ และรวมถึงประโยชน์ของการเรียนในเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ ผู้สอนจะต้องจัดลำดับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับความรู้เดิมและเพิ่มพูนความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะเป็นฝ่ายคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลืออยู่ห่าง ๆ เท่านั้น

ส่วนการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ผู้สอนควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้จากหัวข้อในแต่ละบทเรียนมาทำการตั้งคำถามและคัดเลือกคำถามที่เหมาะสมนำมาใช้เป็นคำถามสำหรับบทเรียนนั้น ๆ โดยผู้สอนจะช่วยตรวจสอบคำตอบว่าถูกหรือผิด

4. ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้สัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องสร้างแรงจูงใจในเชิงบวก เช่น การทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำงานเป็นทีมมากกว่าการทำงานคนเดียว เป็นต้น

2.3 ทฤษฎีการจูงใจ

ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham H.Maslow)

Maslow ได้ให้แนวคิดทฤษฎีการจูงใจมนุษย์ในด้านการทำงานมีอยู่มากมาย ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham H.Maslow) มาสโลว์ (Maslow) ได้ระบุว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการตลอดเวลาและไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่เป็นแรงจูงใจอีกต่อไป จะต้องการขั้นต่อ ๆ ไปเรื่อย ๆ จนถึงความต้องการขั้นสูงสุดทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการดำรงชีพ เพื่อตอบสนองความอยู่รอดของมนุษย์ในโดยอาศัยปัจจัย 4 ได้แก่ ความต้องการด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ดังนั้นหากองค์กรมีการกำหนดเงินเดือนและค่าจ้างที่เหมาะสมให้กับพนักงาน ให้มีเงินโบนัสหรือเงินค่าตอบแทนพิเศษ มีสวัสดิการให้ มีรถรับส่ง หรือจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้ได้ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security or safety needs) ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและความเป็นอยู่ รวมทั้งความปลอดภัยด้านทรัพย์สิน และหน้าที่การทำงานที่มั่นคงแน่นอน ดังนั้นหากองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้คือ การให้หลักประกันในการจ้างงานที่เป็นธรรม มีการประกันชีวิตหมู่ให้กับพนักงาน การจัดสถานที่ทำงานและอุปกรณ์ในการทำงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัย เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social and love Needs) ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับทางสังคม บุคคลในขั้นนี้จะมีความพร้อมด้านปัจจัย 4 และมีหน้าที่การงานที่มีความมั่นคงแล้ว แต่อยากจะให้สังคมรู้จักและเป็นที่รักใคร่ของบุคคลรอบข้างดังนั้นหากองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้คือ การเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) ความต้องการความมีชื่อเสียงเกียรติยศ การได้รับการยกย่องสรรเสริญ ตลอดจนความพึงพอใจในการมีฐานะทางสังคมที่โดดเด่น ดังนั้นองค์กรควรหาทางตอบสนองความต้องการในขั้นนี้คือการมอบรางวัลสำหรับพนักงานที่ปฏิบัติงานดีเด่นบนเวที เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการบรรลุเป้าหมายสูงสุดในชีวิต (Self-Actualization Needs) ความต้องการที่มนุษย์แต่ละคนประสงค์ที่จะได้รับสูงสุดในชีวิตตามที่ตนเองปรารถนา ซึ่งความต้องการของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน เช่น ความสำเร็จในหน้าที่การงานและครอบครัว บางคนต้องการเป็นนายกรัฐมนตรีนั่นเป็นต้น ดังนั้นองค์การควรหาทางตอบสนองความต้องการในขั้นนี้คือ เชิญผู้บริหารที่เกษียณอายุแล้วแต่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เข้ามาเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์การ เป็นต้น

ทฤษฎีสองปัจจัยของเฟรเดอริกเฮิร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg)

Herzberg ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจในการทำงาน โดยแบ่งปัจจัยการจูงใจออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยในการจูงใจ และปัจจัยบำรุงรักษาหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งคือ ปัจจัยสุขอนามัย ซึ่ง 2 ปัจจัยนี้แตกต่างกันคือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivators Factors) ปัจจัยที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เป็นสิ่งจูงใจให้คนเต็มใจและตั้งใจทำงานให้งานมีประสิทธิภาพได้ผลงานดียิ่งขึ้นบุคคลจึงเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคม

2. ปัจจัยบำรุงรักษา (Hygiene Factors) ปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจในงานที่ทำ ไม่ใช่ปัจจัยโดยตรงที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน หากแต่เป็นปัจจัยพื้นฐานจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น นโยบายและการบริหารขององค์การ การจ่ายค่าตอบแทน สภาพการทำงาน ความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการความปลอดภัย เป็นต้น

ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Modified Need Hierarchy Theory) (วิเชียร วิทยอุดม : 2550)

ทฤษฎีความต้องการที่ดัดแปลงใหม่ที่ว่า “ทฤษฎีความต้องการอีอาร์จี”

1. ความต้องการดำรงอยู่ได้ (Existence Needs) (E) เป็นความต้องการของมนุษย์ขั้นพื้นฐานที่จะต้องทำให้ชีวิตอยู่รอดได้ โดยได้รับการตอบสนองทางด้านสรีระร่างกาย เช่น ความต้องการทางกาย ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัยทางร่างกายของตนเอง

2. ความต้องการมีสัมพันธภาพกับคนอื่น (Relatedness Needs) (R) เป็นความต้องการที่มนุษย์ต้องการรวมตัวอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มหรือเป็นพวก มนุษย์มีความต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้สังคมรอบข้างยอมรับในตัวของเขา

3. ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) (G) เป็นความต้องการของมนุษย์อันเป็นเป้าหมายสูงสุดที่มนุษย์ทุกคนมีความคาดหวังเพื่อต้องการความสำเร็จในชีวิต สังคมยอมรับและยกย่องสรรเสริญ

ทฤษฎีการเรียนรู้ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tylor) ดังนี้(วัลภา วงศ์จันทร์ : 2554)

1. ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ และต่อเนื่องกัน
2. การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง การจัดสิ่งที่มีความง่าย ไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ รุ่งอรุณพิศาล (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการจัดการและพฤติกรรมองค์กร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ทั้งสิ้น 40 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20 พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการมาเรียน เพศชาย ความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในมาเรียนความรับผิดชอบต่อตนเอง การคมนาคมในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในมาเรียน เพศหญิง ระดับการศึกษาผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรี บุคลิกภาพ สุขภาพจิต และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักศึกษา
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแรงจูงใจในการมาเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ประการสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 50.90

จารุทัศน์ สันติสิริสมบุรณ์ (2555) ได้การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในกระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศเสี่ยง และการควบคุม ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งที่ลงทะเบียนเรียน และไม่ได้ลงทะเบียนเรียนแต่เข้าชั้นเรียน ในภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 41 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเป็นเพศชายจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 39

2. ข้อมูลการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งที่ลงทะเบียนเรียนและไม่ได้ลงทะเบียนเรียนแต่เข้าชั้นเรียน ในภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 41 คน ส่วนใหญ่เข้าชั้นเรียน 10 ครั้งขึ้นไปในภาคการศึกษาที่ 2/2555 นี้ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเข้าชั้นเรียน 6 – 10 ครั้ง มีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในกระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศเสี่ยงและการควบคุม ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับมากเรียงตามอันดับได้ดังนี้คือ ประเด็นของสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในระหว่างการเรียนในชั้นเรียน และประเด็นความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักศึกษา มีคะแนนเท่ากันเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือประเด็นของความเชื่อมั่นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน มีคะแนนเป็นอันดับ 2 และประเด็นของสุขภาพจิตของนักศึกษามีคะแนนเป็นอันดับ 3

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในกระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศเสี่ยงและการควบคุม ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง เรียงตามอันดับจากปัจจัยทั้งหมด ได้ดังนี้คือ ประเด็นของลักษณะสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนที่มีคะแนนเท่ากันเป็นอันดับ 4 ส่วนประเด็นความรับผิดชอบต่อตนเองของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลเป็นอันดับที่ 5, 6 และ 7 ตามลำดับ ประเด็นที่มีคะแนนน้อยสุดคือการเดินทางมาหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนเป็นอันดับที่ 8

สันติ เบ็ญจศิริ (2551) ได้ศึกษาการติดตามแก้ไขปัญหาการเรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า นักศึกษาระดับ ปวช. แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาส่วนมากนักศึกษาจะเข้าเรียนสายในรายวิชาเป็นประจำและเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดแนวความคิดไม่เข้าเรียน จึงทำให้ขาดเรียนเป็นประจำและเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่เข้าเรียนคือแต่งตัวออกจากบ้านมาแล้วแต่ไม่เข้ามาเรียนจึงได้สังเกตเห็นความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษา โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษา เพื่อให้ไม่ให้เกิด ขรมส. ในรายวิชาผลการวิจัยในการติดตามการขาดเรียนของนักศึกษาแต่ละคนได้ทราบการขาดเรียนของนักศึกษาที่ใกล้จะหมดสิทธิ์สอบและโดยคิดตามเกณฑ์แล้วมีเวลาเรียนไม่ถึง 80 %

และจากผลการดำเนินการนักศึกษาที่ขาดเรียน 5 ครั้ง จะเชิญผู้ปกครองมาพบและร่วมกันแก้ปัญหา พบว่า ผู้ปกครองให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เป็นผลทำให้นักศึกษามีความตั้งใจดีขึ้น

สุนทร เกิดสุข (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่ส่งผล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.50 มีอายุ 20-30 ปี มากที่สุด และต่ำกว่า 20 ปี ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา น้อยที่สุด ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจน้อยสุกร้อยละ 1.80 ส่วนใหญ่นักศึกษายังไม่มีรายได้ รายได้สูงกว่า 10,000 บาทน้อยที่สุด นักศึกษาเลือกเรียนหมวดวิชาชีพ มากที่สุดคือ หมวดวิชาชีพ คหกรรม หมวดวิชาชีพพาณิชยกรรมเลือกน้อยที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเรียนภาคปกติ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านอาชีพ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้มากที่สุด และเพื่อนำไปประกาศไปเทียบโอนกับกศน.ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนโดยรวมทั้ง 3 ด้านตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ หมวดวิชาชีพที่เรียน และเวลาเรียน

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ หมวดวิชาชีพที่เรียน และเวลาเรียนกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียน

5. ปัญหาของนักศึกษาในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร คือ ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านอื่น ๆ

จากงานวิจัยที่กล่าวข้างต้น เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของภาคนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 นักศึกษาภาคปกติ กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 การวิจัยใช้วิธีแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาองค์การและการจัดการจำนวน 172 ชุด

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.2.2 นำแบบสอบถามไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน
- 3.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

3.2.4 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการศึกษาความคิดเห็น นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 การวิจัยใช้วิธีแจกแบบสอบถามจำนวน 172 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) จากข้อมูลแบบสอบถาม โดย การใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.1 แจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลคืน

3.4.2 นำแบบสอบถามที่กลับคืนมาคำนวณหาค่าทางสถิติ

3.4.3 แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

- ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนใน รายวิชาองค์การและการจัดการ 17 ข้อ

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

5	แทน	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	แทน	ระดับความคิดเห็นมาก
3	แทน	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	แทน	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	แทน	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ดังนั้น เกณฑ์ในการแปลผลเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 :

121)

ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความคิดเห็นในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50

มีความคิดเห็นในระดับน้อย

1.00 – 1.50

มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1. ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ถ้วน และอังกฤษ, 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$\bar{X}$ หมายถึงคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n หมายถึง จำนวนข้อมูล

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ถ้วน และอังกฤษ, 2538 : 74)

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

กำหนดให้ S.D หมายถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X หมายถึงค่าคะแนนของผู้เข้าอบรมแต่ละคน

$\sum X$ หมายถึงผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึงจำนวนข้อมูล

- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การวิจัยการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 172 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการขาดเรียนหรือมาเรียนสายในรายวิชาองค์การและการจัดการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ จำนวนครั้งที่ขาดเรียน และจำนวนครั้งที่มาสาย โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	66	38.40
- หญิง	106	61.60
รวม	172	100
2. จำนวนครั้งที่ขาดเรียน		
- ไม่เคยขาดเรียน	67	39.00
- ขาด 1-2 ครั้ง	95	55.20
- ขาด 3-4 ครั้ง	10	5.80
- ขาดมากกว่า 4 ครั้ง	-	-
รวม	172	100

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. จำนวนครั้งที่มาสาย		
- ไม่เคยมาเรียนสาย	89	51.70
- มาสาย 1-2 ครั้ง	74	43.00
- มาสาย 3-4 ครั้ง	7	4.10
- มาสายมากกว่า 4 ครั้ง	2	1.20
รวม	172	100

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 172 คน ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40

ส่วนจำนวนครั้งที่ขาดเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งที่ขาดเรียน 1-2 ครั้ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมาไม่เคยขาดเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และขาดเรียน 3-4 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

สำหรับจำนวนครั้งที่มาสาย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมาเรียนสาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมามาสาย 1-2 ครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 มาสาย 3-4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 และมาสายมากกว่า 4 ครั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบังคับที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เขียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบังคับที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ

(n = 172 คน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.	เนื้อหาของวิชาง่าย	2.68	.65	ปานกลาง
2.	เนื้อหาของวิชายาก	2.75	.61	ปานกลาง
3.	เนื้อหาของวิชาไม่น่าสนใจ	3.68	.93	มาก
4.	สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม	4.10	1.03	มาก
5.	อุปกรณ์(ช่วยสอน)ในห้องเรียนไม่พร้อม	4.04	1.07	มาก
6.	ช่วงเวลาเรียน(ตารางสอน)ไม่เหมาะสม	4.10	1.04	มาก
7.	เพื่อนร่วมห้องไม่เหมาะกับการเรียน	4.16	.98	มาก

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
8.	การประเมินผลไม่เหมาะสม	4.14	.92	มาก
9.	ช่วงเวลาการเรียนการประเมินผลไม่เหมาะสม	4.01	1.02	มาก
10.	กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์จัดให้ไม่น่าสนใจ	3.88	.95	มาก
11.	มีกิจกรรมอื่นๆ ซ้ำซ้อนกับช่วงเวลาเรียน	3.86	.95	มาก
12.	วิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสม	4.11	.90	มาก
13.	สื่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	4.17	.93	มาก
14.	มีเอกสารแล้วไม่จำเป็นต้องเข้าเรียน	4.19	1.00	มาก
15.	อาจารย์ผู้สอน ไม่มีความรู้/ความรู้น้อย	4.38	.98	มาก
16.	อาจารย์ผู้สอน ไม่มีทักษะการสอน	4.28	.97	มาก
17.	อาจารย์ผู้สอน ไม่สนใจไม่สามารถจ้ นักศึกษาได้	4.09	.92	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและไม่ได้เข้าเรียนในรายวิชาของคณาจารย์และการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและไม่ได้เข้าเรียนในรายวิชาของคณาจารย์และการจัดการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหาของวิชาง่ายมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.68$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .65 อยู่ในระดับปานกลาง
2. ด้านเนื้อหาของวิชายากมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.75$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .61 อยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านเนื้อหาของวิชาไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.68$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .93 อยู่ในระดับมาก
4. ด้านสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.03 ในระดับมาก
5. ด้านอุปกรณ์(ช่วยสอน)ในห้องเรียนไม่พร้อมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.04$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.07 อยู่ในระดับมาก
6. ด้านช่วงเวลาเรียน(ตารางสอน)ไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.04 อยู่ในระดับมาก

7. ด้านเพื่อนร่วมห้องไม่เหมาะสมกับการเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.16$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .98 อยู่ในระดับมาก

8. ด้านการประเมินผลไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.14$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .92 อยู่ในระดับมาก

9. ด้านช่วงเวลาการเรียนการสอนที่ประเมินผลไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.01$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.02 อยู่ในระดับมาก

10. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์จัดให้ไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.88$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 อยู่ในระดับมาก

11. ด้านมีกิจกรรมอื่นๆ ช้าช้อนกับช่วงเวลาเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.86$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 อยู่ในระดับมาก

12. ด้านวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.11$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .90 อยู่ในระดับมาก

13. ด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.17$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .93 อยู่ในระดับมาก

14. ด้านมีเอกสารแล้วไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.19$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.00 อยู่ในระดับมาก

15. ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีความรู้/ความรู้มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.38$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .98 อยู่ในระดับมาก

16. ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีทักษะการสอนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.28$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .97 อยู่ในระดับมาก

17. ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่สนใจไม่สามารถจ้กนักศึกษาได้มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.09$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .92 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 แสดงสรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ (n = 172 คน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.	ด้านเนื้อหา	3.03	.73	ปานกลาง
2.	ด้านสิ่งแวดล้อม	4.10	1.03	มาก
3.	ด้านการประเมินผล	4.07	.97	มาก
4.	ด้านกิจกรรม	3.87	.95	มาก
5.	ด้านการเรียนการสอน	4.18	.96	มาก
6.	ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.25	.95	มาก

จากตารางที่ 3 สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.03$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .73 อยู่ในระดับปานกลาง
2. ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.03 อยู่ในระดับมาก
3. ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.07$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .97 อยู่ในระดับมาก
4. ด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.87$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 อยู่ในระดับมาก
5. ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.18$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .96 อยู่ในระดับมาก
6. ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.25$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการขาดเรียนหรือมาเรียนสายในรายวิชาองค์การและการจัดการ

1. การมาสายหรือไม่เข้าเรียนไม่ได้เกี่ยวกับรายวิชาที่เรียน และอาจารย์ที่สอน ขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเอง เช่น ติดธุระ ชี้แจง อาจารย์สอนเข้าใจและดีมากอยู่แล้ว
  2. ติดธุระด่วนในบางครั้ง ทำให้ไม่สามารถมาเรียนได้
  3. รถติด เกิดเหตุฉุกเฉินทำให้มาเรียนสาย
  4. อาจารย์สอนดี มีกิจกรรมให้ทำสม่ำเสมอ อาจารย์เข้าตรงเวลาดีมาก มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาสอน
  5. การเรียนการสอนมีข้อมูลดี การมาเรียนสายหรือไม่มานั้นขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเอง เพราะอาจจะไม่สบายหรือมีธุระจำเป็นที่ไม่สามารถมาได้
  6. อาจารย์สอนเข้าใจง่าย เนื้อหามาเรียนทำให้เข้าใจในการเรียน มีทั้งกิจกรรมให้ออกไปหน้าห้อง ถือเป็นการสร้างบรรยากาศ
  7. เพราะฝนตกในช่วงบ่ายซึ่งตรงกับเวลาเรียน
  8. บางครั้งนักศึกษาเกิดเหตุสุดวิสัยหรือติดภารกิจอื่น ๆ ไม่สามารถมาเรียนได้
  9. เกิดจากฝนตกจึงทำให้มาสาย
- ดังนั้น องค์ประกอบดังกล่าวจึงส่งผลต่อการขาดเรียนหรือมาเรียนสายของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ ของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โดยภาพรวมสรุปผลจากการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิจัยของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนใน รายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ ภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 ทั้งสิ้นจำนวน 172 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40

2. จำนวนครั้งที่ขาดเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งที่ขาดเรียน 1-2 ครั้ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมาไม่เคยขาดเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และขาดเรียน 3-4 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

3. จำนวนครั้งที่มาสาย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมาเรียนสาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาจากมาสาย 1-2 ครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 มาสาย 3-4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 และมาสายมากกว่า 4 ครั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียน พบว่า ปัจจัย โดยรวมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาของวิชาง่ายมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.68$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .65$ แสดงว่าปัจจัยด้านเนื้อหาของวิชาง่ายมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ด้านเนื้อหาของวิชาทรมามีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.75$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .61$ แสดงว่าปัจจัยด้านเนื้อหาของวิชาทรมามีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ด้านเนื้อหาของวิชาไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.68$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

S.D = .93 แสดงว่าปัจจัยด้านเนื้อหาไม่น่าสนใจของวิชามีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.4 ด้านสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.03 แสดงว่าปัจจัยด้านสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.5 ด้านอุปกรณ์(ช่วยสอน)ในห้องเรียนไม่พร้อมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.04$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.07 แสดงว่าปัจจัยด้านอุปกรณ์ (ช่วยสอน) ในห้องเรียนไม่พร้อมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.6 ด้านช่วงเวลาเรียน(ตารางสอน)ไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.04 แสดงว่าปัจจัยด้านช่วงเวลาเรียน (ตารางสอน)ไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.7 ด้านเพื่อนร่วมห้องไม่เหมาะสมกับการเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.16$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .98 แสดงว่าปัจจัยด้านเพื่อนร่วมห้องไม่เหมาะสมกับการเรียนมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.8 ด้านการประเมินผลไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.14$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .92 แสดงว่าปัจจัยด้านการประเมินผลไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.9 ด้านช่วงเวลาการเรียนการประเมินผลไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.01$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 1.02 แสดงว่าปัจจัยด้านช่วงเวลาการเรียนการสอน การประเมินผลไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.10 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์จัดให้ไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.88$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 แสดงว่าปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์จัดให้ไม่น่าสนใจมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.11 ด้านมีกิจกรรมอื่นๆ เข้าซ้อนกับช่วงเวลาเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.86$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .95 แสดงว่าปัจจัยด้านมีกิจกรรมอื่นๆ เข้าซ้อนกับช่วงเวลาเรียนมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.12 ด้านวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.11$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .90 แสดงว่าปัจจัยด้านวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.13 ด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.17$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = .93 แสดงว่าปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสมมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.14 ด้านมีเอกสารแล้วไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.19$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 1.00$ แสดงว่าปัจจัยด้านมีเอกสารแล้วไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.15 ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีความรู้/ความรู้มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.38$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .98$ แสดงว่าปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีความรู้/ความรู้มีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.16 ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีทักษะการสอนมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.28$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .97$ แสดงว่าปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีทักษะการสอนมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

4.17 ด้านอาจารย์ผู้สอนไม่สนใจไม่สามารถจํานักศึกษาได้มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.09$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .92$ แสดงว่าปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนไม่มีทักษะการสอนมีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนอยู่ในระดับมาก

5. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.03$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .73$ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.10$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 1.03$ อยู่ในระดับมาก

3. ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.07$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .97$ อยู่ในระดับมาก

4. ด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.87$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .95$ อยู่ในระดับมาก

5. ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.18$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .96$ อยู่ในระดับมาก

6. ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.25$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = .95$ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาองค์การและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 สรุปได้ดังนี้

ด้านส่วนบุคคล

เพศ : หญิง นักศึกษาหญิงมาเรียนมากกว่าชายทั้งนี้เพราะธรรมชาติของการเรียนเพศหญิงจะมีความตั้งใจเรียน ขยันเรียน และมีความสนใจในการเรียนรู้มากกว่า

จำนวนครั้งที่ขาดเรียน : นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดเรียน 1-2 ครั้ง เพราะเนื่องจากติดธุระในบางครั้งทำให้ไม่สามารถมาเรียนได้ หรือบางครั้งนักศึกษาอาจจะไม่สบาย จึงเป็นสาเหตุของการขาดเรียน

จำนวนครั้งที่มาสาย : นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมาเรียนสาย แต่มีนักศึกษาบางส่วนมาสาย 1-2 ครั้งอาจเนื่องจากบางส่วนมาสายเพราะเกิดเหตุฉุกเฉินทำให้มาเรียนสาย ฝนตกในช่วงใกล้เวลาเรียนจึงทำให้มาเรียนสาย

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาของรายวิชาองค์การและการจัดการ มีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษา เนื้อหาของรายวิชาจะมีความยากและง่ายไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับบทเรียนของแต่ละหัวข้อ ดังนั้น เนื้อหาของวิชาอาจไม่น่าสนใจจึงส่งผลต่อปัจจัยของการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียน

ด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมของสภาพห้องเรียน อุปกรณ์ช่วยสอนในห้องเรียนมีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งานได้ดี ช่วงเวลาเรียนในตารางสอนมีความเหมาะสมสัมพันธ์กับพระหว่างเพื่อนกับเพื่อนร่วมห้องเรียนและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความตั้งใจเรียนดี รวมทั้งขนาดของห้องเรียนพอเหมาะกับจำนวนนักศึกษา ห้องเรียนมีความสะอาด สภาพห้องถ่ายเทอากาศดี มีแสงสว่างพอเพียง นักศึกษาจึงมีความรู้สึกรู้สึกพอใจและสนุกกับการเรียน ดังนั้น สิ่งแวดล้อมจึงมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษาได้

ด้านการประเมินผล

นักศึกษาทราบวิธีการประเมินผลตั้งแต่สัปดาห์แรกที่เข้าห้องเรียน เพราะเวลาที่มีในการเรียนการสอนปกติเวลาในการจัดการเรียนการสอนจะถูกกำหนดเอาไว้แล้วโดยหลักสูตรโดยนักศึกษาจะได้รับการแจ้งลักษณะรายวิชาทุกคน พร้อมทั้งรายละเอียดของการประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย การประเมินผลกลางภาค ปลายภาค และระหว่างเรียน จึงทำให้การประเมินผลอาจมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษา

ด้านกิจกรรม

นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนจัดให้เป็นอย่างดี โดยการเข้าเรียนทุกคาบเรียน อาจารย์ผู้สอนจะจัดให้มีการถามตอบระหว่างเรียน การทำแบบฝึกหัดทำแบบส่งภายในคาบเรียน รวมทั้งมีการรายงานหน้าชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกพูด มีทั้งเดี่ยวและกลุ่ม โดยอาจารย์ผู้สอนคอยให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือในด้านการเรียนการสอน แต่นักศึกษาบางคนไม่เห็นถึงความสำคัญในการทำกิจกรรมในบางหัวข้อจึงไม่เข้าเรียน จึงทำให้มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียน

ด้านการเรียนการสอน

วิธีการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนโดยอาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเอกสารการสอนขึ้น เพื่อให้นักศึกษาสามารถถ่ายเอกสารการสอนนำเข้าห้องเรียนโดยเอกสารได้เสริมกรณีศึกษาหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้นักศึกษาได้วิเคราะห์และนำเสนอหน้าชั้นเรียน นักศึกษาจึงมีความรู้สึกพอใจและสนุกที่จะเรียน แม้ว่านักศึกษามีเอกสารแล้วก็ตามก็ยังคงเข้าห้องเรียนตามปกติ ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการใช้สื่อการเรียนการสอน และมีเอกสารการสอนก็มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนได้

ด้านอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทั้งนี้เพราะอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีสามารถพูดคุยหรือให้คำปรึกษา ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนอาจมีผลต่อปัจจัยของการเข้าเรียนหรือไม่เข้าเรียนของนักศึกษาได้

ดังนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในรายวิชาการจัดการและการจัดการของนักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มเรียน 4, 6, 7 และ 8 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 จำนวนครั้งที่ขาดเรียน ส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งที่ขาดเรียน 1-2 ครั้ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมาไม่เคยขาดเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และขาดเรียน 3-4 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 และจำนวนครั้งที่มาสาย ส่วนใหญ่ไม่เคยมาเรียนสาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาสาย 1-2 ครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 มาสาย 3-4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 และมาสายมากกว่า 4 ครั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ส่วนด้านส่วนบุคคล ด้านเนื้อหา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการประเมินผล ด้านกิจกรรม ด้านการเรียนการสอน และด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุราษฎร์พรมจันทร์ (2545) กล่าวว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา พื้นฐานผู้เรียน จำนวนผู้เรียน เวลาที่ใช้สอน สิ่งอำนวยความสะดวก และขีดความสามารถของผู้สอน พบว่า

สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับวิจัยของจาร์ทสัน สันติศิริสมบุญ(2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในกระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศ เสียง และการควบคุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 พบว่าข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งที่ลงทะเบียนเรียน และไม่ได้ลงทะเบียนเรียนแต่เข้าชั้นเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 41 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเป็นเพศชายจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ส่วนใหญ่เข้าชั้นเรียน 10 ครั้งขึ้นไปในภาคการศึกษาที่ 2/2555 นี้ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเข้าชั้นเรียน 6 – 10 ครั้ง มีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เรียงตามอันดับได้ดังนี้คือ ประเด็นของสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในระหว่างการเรียนในชั้นเรียน และประเด็นความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักศึกษา มีคะแนนเท่ากันเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือประเด็นของความเชื่อมั่นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน มีคะแนนเป็นอันดับ 2 และประเด็นของสุขภาพจิตของนักศึกษามีคะแนนเป็นอันดับ 3 ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง เรียงตามอันดับจากปัจจัยทั้งหมดได้ดังนี้คือ ประเด็นของลักษณะสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนที่มีคะแนนเท่ากันเป็นอันดับ 4 และส่วนประเด็นความรับผิดชอบของตนเองของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลเป็นอันดับที่ 5, 6 และ 7 ตามลำดับ ประเด็นที่มีคะแนนน้อยสุดคือการเดินทางมามหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนเป็นอันดับที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่ออาจารย์ผู้สอน การมีความสัมพันธ์ภาพ สภาพแวดล้อม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เรียนในรายวิชาอื่น ๆ
2. ควรพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนในลักษณะทางด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และกิจกรรมภายในห้องเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ รุ่งอรุณพิศาล. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการจัดการและพฤติกรรมองค์การภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554. คณะวิทยาการจัดการ กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จารุทัศน์ สันติสิริสมบุรณ์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษากระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศ เสียง และการควบคุมภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วัลภา วงศ์จันทร์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการเงินระหว่างประเทศ (กง.422). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยพายัพ.
- วิเชียร วิทญูดม. (2554). การจัดการสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- _____. (2550). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- สันติ บุญภิรมย์. (2556). การบริหารจัดการในห้องเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 1. ยะลา : โอ.เค. คอมพิวเตอร์ แอนด์ ปริ้นติ้ง.
- สันติ เบ็ญจสิล. (2551). การติดตามแก้ไขปัญหาการเรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า นักศึกษาระดับปวช แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง. วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร เกิดสุข. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2553). หลักการบริหารธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2545). การออกแบบบทเรียน Instructional Design. ภาควิชาครุศาสตร์ เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อนิวัช แก้วจำนง. (2552). หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : นำคิดป๋ไผ่โฆษณา.

ภาคผนวก

6. ผู้ร่วมโครงการ เรื่อง การพัฒนาการผลิตเพื่อวิสาหกิจชุมชน : กรณีศึกษาการผลิต
ดอกไม้จันทร์ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรบางคาน ต. เขารูปช้าง อ. เมือง จ. สงขลา
งบประมาณประจำปี 2558

